Ч. 130. Субота 26 (13) червня 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З ради державної. — Торговельні договори. — Угорска криза.

Палата послів на передвчерашнім засіданю покінчила подрібну дискусию над буджетом міністерства желізниць і публичних робіт і приняла оба буджети та приступила з черги до дискусиї над буджетом міністерства скарбу і над фінансовим законом. Промовляв між ин. пос. Стояловский. Дискусию перервано і відложено до слідуючого засіданя.

На вчерашній конференциї провідників клюбів, яка займала ся справою дальшої проґрами праць, заявив президент міністрів бар. Бінерт, що в інтересі цілої палати лежить, аби по полагодженю буджету, ухвалила палата ще деякі господарскі справи. Яко найважнійші представляють ся: закон уповновласнюючий а разом з тим предложене о утвореню центральної інституциї для зужиткованя худоби, дальше належало би полагодити прелімінар меліорацийного фонду. П. міністер вичислив ще кілька иньших справ, а між ними закон о будові льокальних желізниць, предложене о італіяньскім університеті, о будові цистерн на ропу в Галичині і т. ин. П. Удржаль іменем славяньскої Унії заявив, що з полагодженем буджету Унія уважає літну проґраму парляменту покінченою. Президент Паттай заповів, що на засіданю, яке відбуде ся по закінченю буджетової дискусиї, дня 30 червня с. р. прийде під наради нагляче внесене в справі шкіл меншостий, а відтак дальша часть заповідженої проґрами. Найблизше засідане буджетової комісиї буде дня 1 липня.—П. Василько вказав, що Русинам і Італіянцям обіцяно на початку сего року по однім віцепрезиденті палати. Однако о тім нічого не чувати. Ухвалено, аби в тій справі скликати на засідане комісию реґулямінову.

З початком сего місяця предложило правительство палаті послів два закони, а іменно: закон о торговельних договорах з иньшими державами і закон о державній дотациї на ужиткованє худоби. Розходить ся о торговельний договор з Румунією та уповажнене правительства до заключеня подібних договорів з Сербією, Болгарією, Грециєю, Чорногорою тай державами заморскими. Зпоміж балканьских держав, на котрих Австриї душе богато залежить, бо там она збуває продукти свого промислу, Румунія і Сербія за условіє договору кладуть жаданє, щоби їм отворити границі Австриї для довозу худоби. Але сему противлять ся австрийскі хлібороби, уважаючи таке отворене границь за убийчий удар для хову худоби в Австриї і тим самим для економічного стану австрийских хліборобів.

Отже щоби погодити інтереси австрийского промислу з інтересами австрийских хліборобів, правительство хоче отворити границі для довозу певної скількости мяса з виключенем худоби живої, а з другої сторони весь прихід, який прийде з граничних оплат за довезене мясо, призначити на піднесене годівлі худоби в Австриї. В тій цїли хоче правительство заложити центральну інституцию для зужиткованя худоби і призначує для неї від р. 1910 до р. 1918 по 63·6 проц. граничних оплат з мяса, привезеного в попереднім роцї (значить, весь дохід, припадаючий на австрийску половину монархії), на всякий случай найменше мілїон корон річно. Задачею сеї інституциї має бути: 1) закладати і запомагати інституциї для зужиткованя і продажи худоби; 2) запомагати спілки, котрі мають ту саму ціль; 3) попирати закладанє торговиць худоби різної, розплодової і робучої (тут має ся на мисли передовсім торговицю у Відни); 4) попирати вивіз і 5) асекурацию худоби; 6) орґанізувати закупно паші; 7) попирати зужиткованє продуктів з годівлі худоби і 8) орґанізувати пожички на застав худоби.

---

2)

Чародійне средство.

З італіяньского — Ґабріеля д'Аннунціо.

(Дальше).

Чіяволльо сьміяв ся і танцював довкола свині та не міг аж видержати з радости, а Ля Браветта зачав пчихати і вимахував руками против комедиянта може й длатого, щоби не дати єму насьмівати ся дальше з себе. В хаті задуднїло так, що аж шиби у вікнах забреніли. Зарево вечірного сонця осьвітило три ріжні лиця.

Коли Рістабіліто замовк, відозвав ся Чіяволльо:

— Добре, отже ходім!

— А може схочете зі мною повечеряти.... — предкладає їм майстер Пеппе, скрививши губи.

— Ні, ні, мій любий — перебив єму Чіяволльо, звертаючись до дверий. — Держи ся спідниці своєї Пелазії та роби вудженину зі своєї свині.

II.

Приятелі ішли вздовж берега ріки.

Здалека сьвітили ся лодки з набором соли з Барлетти, мов би якісь будинки з дорогоцінних кришталів.

Від сторони як Монтекорне розходила ся ясна смуга вечірного зарева на острім воздусї і відбивала ся в чистій до прозорости воді.

А Рістабіліто пристанувши, відозвав ся до Чіяволля:

— А що, як би ми сеї ночи вкрали свиню?

А Чіяволльо відповів:

— Та як?

А Рістабіліто на то:

— Я вже знаю як, коби лиш свиня позістала на тім самім місци, де ми єї виділи.

А Чіяволльо відповів єму:

— Добре, зробім так. Але що відтак буде?

Рістабіліто пристанув знову. Єго малі очи засьвітили ся єму знов мов два розжарені углики. Єго здорове, червоне лице між рухливими ушима аж дрожало з радістного зворушення. Він відповів коротко:

— Я вже знаю!

Напротив них обох надійшов здалека дон Берґаміно Кампльоне. Коли они єго побачали, прискорили кроків. А дон Берґаміно, коли побачив по їх лици, що они чогось такі веселі, спитав їх усьміхаючись:

— Що доброго чувати?

Кількома словами розповіли оба приятелі дон Берґамінови свій плян, котрий єму дуже сподобав ся і він єго удобрив. А Рестабіліто додав ще тихцем:

— Але мусимо хитро братися до роботи, бо знаете, що від коли Пеппе оженив ся з тою поганою старою бабою, донною Пеляґією, став дуже скупий. Але вино він таки дуже любить. Отже я піду і закличу єго та поведемо єго до шинку Асави. Ви, дон Берґаміно, будете всіх нас честувати і все платити. Пеппе буде стілько пити, скілько лиш зможе, скоро то лиш не за єго гроші. Упє ся так, що й сьвіта божого не буде бачити, а ми тоді упораємо ся з нашим ділом.

Чіяволльо похвалив Рістабілітову раду а тамтой третий згодив ся на все. Отже пустились до Пеппової хати, від котрої були може на якої пів години віддалені. Коли були вже близько, крикнув Чіяволльо:

— Гей, Ля Браветтооо! Може би ти пішов з нами до шинку Асави? Тут єсть дон Берґаміно, котрий заплатить нам карафку вина. Гегеей!

Ля Браветта не гаїв ся; вийшов на долину по вузкій стежці і всі чотири пустились серед жартів при слабім сьвітлі молодого місяця один за другим в дальшу дорогу. Серед ясної ночи чути було від часу до часу, як мявкали коти. А Рестабіліто глузував собі:

— Чуєш Пе, чуєш, як тебе кличе твоя Пелазія?

На лівім боці ріки сьвітило ся в Асавовій господі а сьвітло відбивало ся у воді. А що похват ріки був тут звичайно слабий, то Асав держав тут собі човен, щоби на нім перевозити до себе своїх гостий. Та й дійстно, коли почулись голоси, рушив ся і човен та поплив по осьвітленій воді забирати нових гостий. Коли відтак всі чотири серед веселої гутірки зачали вилазити з човна один наперід другого,

Подібна інституция єсть вже у Відни від жовтня р. 1907. Заложено єї тоді на підставі постанови управи Союза австрийских рільничих товариств і при помочи правительства. Вже в часі від 1 жовтня до 31 грудня 1907 виказала она 403.304 кор. обороту, а в р. 1908 підніс ся він на 6·1 мілонів корон. До кураториї тої інституциї висилають між иншими своїх делеґатів також оба галицкі ц. к. товариства рільничі (львівске і краківске). Отже ся інституция приватна імовірно навела правительство на гадку ступити на ту вже випробовану дорогу. Проєктована інституция має стояти під взглядом міністерства рільництва, а міністер буде обовязаний що року здавати в державній раді справу з єї діяльности з ужиткованя уділених їй фондів.

Користи, які дає експортерам товару ся інституция, видають ся однак аґрарним послам в парламенті недостаточними і они а радше одна ґрупа їх загрожує, що до ухваленя торговельних трактатів не допустить через внесене наглячих внесень обструкцийних. Щоби зломити опір аґраріїв, правительство заявило, що зробить нове уступство аґрарним кругам через утворене постійного фонду в міністерстві рільництва на час триваня договорів з балканьскими державами. З того фонду призначувано би річно 6 мілонів корон на цїли піднесеня рільництва і годівлї товару. Суму розділював би міністер рільництва поміж окремі краї на основі оречень краєвих виділів, краєвих рад культури і рільничих товариств. Аґрариї тими концесиями ще не вдоволені, заявляючи, що сума 6 ох мілонів недостаточна та що єї треба би піднести до висоти 11 міл. кор.

Крім того вимагають они, аби за посередництвом міністерства справ заграничних розпочато переговори з Німеччиною, щоби добути деякі полекші при вивозї товару до Німеччини, як то було перед 1906 р. перед заключенєм теперішного торговельного договору з Німеччиною.

Переговори в тій справі веде правительство з аґрарними ґрупами посольскими дальше та осягнуло той успіх, що німецкі аґрариї заявили вже свою згоду на торговельний договор з Румунією, а противлять ся лише уповажненю правительства до заключеня договорів з Сербією і Болгариєю.

На послїднім послуханю у цісаря, Векерле поручав цісареви Кошута на свого наслідника, однако — як зачувати — цісар не хоче поставити на чолї кабінету політика з сторонництва независимцїв. Імовірно поручить утворене нового кабінету б. міністрови скарбу Люкачеви. В тім кабінетї був би міністром внутрішних справ б. президент міністрів і бан Хорватиї Кден-Гедерварі, а коли би Люкач не приймив президентури міністрів, то сам стане на чолї кабінету. В клюбі независимцїв заявив міністер просьвіти Апоні, що задачию ґр. Куен-Гедерварого буде переведене нових виборів на Угорщині. Куен Гедервaрі відбув довшу нараду з Люкачем. Коли полагоджене кризи з поминенем сторонництва независимцїв не удасть ся, то мірودатні круги зарядять передусім розвязане сойму. Вибори відбули би ся в осени; не є рішене, чи на основі обовязуючої ординациї чи нової.

розгойдав Чіяволльо човен ногами так, що він аж хлюпав водою. В той спосіб хотів Чіяволльо настрашити Ля Браветтy, котрий від вохкости, виходячої з ріки, зачав знов сильно пчихати.

Але в господї, коло дубового стола, зачали приятелї ще в двоє більше сьміяти ся та виробляти крики. Кождий доливав перехитреному Пеппови вина, котре не аби як єму смакувало і він з великим вдоволенєм перепускав єго через горло.

— Ще одну карафку! — приказав дон Берґаміно, гримнувши кулаком об стіл.

Асаv, чоловічиско з кривими ногами і оброслим аж по очи як у зьвірюки лицем, поставив знов на стіл карафку червоного вина. Чіяволльо зачав поспівувати якусь аж надто веселу співанку і стукав при тім склянкою до такту. Ля Браветта ледви вже обертав язиком, але все таки ще виспівував якусь похвальну пісню на свою свиню і держав свого сусіда за рукав, щоби той єго слухав а єго очи від вина ніби аж плавали в якійсь казочній розкоши. Понад ними звисали із стелї довгі ґірлянди зелених кавунів: то коптіли олійні лямпи, що горіли темним сьвітлом.

Було вже пізно в ночи і місяць вже заходив, коли приятелї вертали знов за ріку. Коли вилазили на беріг, не богато бракувало а майстер Пеппе був би упав в намул, так вже не міг удержати ся на ногах і так єму було очи заступило.

Рістабіліто відозвав ся:

— Зробім добре діло. Заведім отсего до дому.

І взявши єго попід руки, повели єго через осиковий гущавник. Пяний на вид пнів, що біліли ся в нічнім сумерку, лепетав заєдно:

— Ой Лепручччо, Лепручччо, сім кільо соли нам потреба. Що тут діяти?

Коли піднели єго до дверий від хати, всі три заговірники відійшли. Майстер Пеппе лиш з великим трудом вийшов малими східцями на гору і заєдно плів щось про Лепруччія та сіль. Відтак не подумавши об тім, що лишив двері отверті, кинув собою на постіль і заснув так, що анї не рушив ся.

Чіяволльо і Рістабіліто покріпившись у дон Берґаміна вечерою, вернули тепер назад заосмотрені в потрібні знаряди і взяли ся осторожно до свого підприємства. На небі, по заходї сонця поблискували зьвізди. Студений вітер дув серед нічної тишини з північного заходу. — Оба підходили мовчки, приставали що хвилька і надслухували. А Пуріелльова вся мисливска здібність набрала при сїй нагоді повного значіня.

Дійшовши до своєї мети, не міг Рістабіліто видержати, щоби не крикнути з радости, коли застав двері отверті. В хаті панувала глубока тишина; чути лиш було, як спячий голосно хропів. Чіяволльо пішов по переду східками на гору а другий ішов за ним. При слабім сьвітлї, яке заходило крізь вікна, добачили оба зараз невиразні форми свинї на столї. З дуже великою осторожностию підняли свиню в гору і з великим напруженєм сил винесли єї на гору. Відтак приступили оба і почали надслухувати. Нараз запіяв когут а з тока зачали відповідати другі когути один за другим.

Тоді оба урядовані злодюги пустились в дорогу а несучи свиню на плечах, сьміяли ся довго і тихо. Чіяволльови здавало ся, мов би він вертав з великою штукою дичини, сполюваною в заказанім лісї. А що свиня мала таки значну вагу, то они вже ледве дихали, коли опинили ся коло хати дон Берґаміна.

III.

На другий день, виспавшись по похмілю, пробудив ся майстер Пеппе. Він лежав ще на постели і витягав ся та слухав, як дзвонили дзвони в навечерие сьв. Антония. Ще не зовсім опамятав ся по першім просоню, як вже душа єго зачала радіти чувством щасливого властителя посїлости і він вже наперед уявляв собі ту розкіш, як то Лепруччіо буде свиню розбирати та солити солонину та инше товсте мясо.

Вже сама згадка про то так єго підбадьорила, що він скочив з чим скорше і вибіг до сїний та став собі протирати очи, щоби лїпше видїти. На столї не було більше нїчого лиш кілька червоних плям, на котрі присьвітило зійшовше сонце.

— А свиня? А деж свиня? — крикнув охриплим голосом обікрадений.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 25 го червня 1909.

— **Зміна шкільної оплати.** Щоби улекшити складане оплати в середних школах, постановлено, аби всї середні школи приступали до чекового обороту почтової каси ощадности, так що на будуче оплата не буде оплачувана, як доси, стемплевими марками, але за посередництвом почтової щадничої каси. Продаж шкільних стемплевих марок буде здержана з кінцем липня с. р. За набуті доси шкільні марки можна за спец握яльним поданем, внесеним до дотичної ради шкільної, дістати до кінця грудня с. р. зворот гроший.

— **Анкета** в справі виділових шкіл відбула ся в Намістництві в суботу під проводом Є. Е. п. Намістника дра Бобржиньского. Анкета мала відповісти на питаня поставлені їй Радою шкільною. Цїле передполудне заняла дискусия в справі обмеженя обсягу науки в 4 низших клясах. Більшість бесїдників була за обмеженем через усунене науки німецкої мови зі всїх чотирох низших кляс, за зменшенєм наукового материялу а натомість за веденем науки в напрямі умового розвитку молодіжи. Потім ведено дискусию над справою, чи виділові школи мають класти головний натиск на формальне образоване, чи радше приготовляти до торговлї і промислу. Більшість членів анкети заявила ся за потребою лїпшого формального образованя в виділовій школї, опираючи ся на тім, що лише мала частина учеників по скінченю виділової школи іде до торговлї і промислу, а значнїйша вступає до учительских семинарий та до шкіл торговельних і промислових. До тих шкіл треба принести деяке умове вишколене, що ученик виділової школи осягає лише в малій степени. Відзивали ся проте голоси що обсяг тих предметів, які подають школї практичний напрям, потреба обмежити в користь тих предметів, котрі образують формально. Критиковано плян виділових шкіл і жадано зменшеня науки математики. Обовязкову науку слейду уважало богато промовців за забавку без хісна, непотрібно обтяжаючу учеників. Але були також оборонцї слейду. На питане, чи теперішні 3 кл. виділові школи належало би замінити на 4 кл., відповіди звучали переважно потакуючо. Сумнївно лише, чи найде ся відповідна фреквенция. Зазначено також, що в перших 3 лїтах виділової школи належало би класти головну вагу на формальну науку, а на 4-тім роцї учити предметів потрібних в торговлї і промислї. Що до справи, чи теперішні 5 і 6-клясові школи задержати, чи замінити на виділові школи були погляди подїлені. Вкінци дискусию що до жіночих шкіл відложено до окремої анкети, яка була би посьвячена вихованю і образованю дївчат. Наради скінчили ся в ночи о 12 годині. П. Намістник дякуючи присутним за участь, зазначив, що кр. Рада шкільна розгляне внесеня що до реформи шкіл виділових.

— **Осінні маневри** XI (львівского) корпуса відбудуть ся сего року в околицях Золочева межи 20 серпня а 3 вересня.

— **Убийник** Штофів Давидяк занедужав в слїдчій вязниці так, що перенесено єго до вязничного шпиталю. Слїдство против него веде ся дальше і виказало, що Давидяк мав сердечного приятеля, Івана Дудича, перед яким не мав ніяких тайн. Дудич, зарібник з Горуцка, сусїднього села Рудник, звідки походив Давидяк, був разом з Давидяком на роботі в Прусах. Дудич знав про убийство і потїшав свого приятеля, що єму нїчо не стане ся. Тепер Дудич буде обжалований за укриване розбишаки.

— **Викрите убийників короля.** З Лїсбони доносять, що там арештовано богато осіб, які були в змові з убийниками короля. Аж тепер удало ся поліциї викрити убийників короля і наслїдника престола.

— **Заговор учеників.** Grazer Tagbl. доносить з Любляни, що в другій клясї тамошної ґімназиї викрито заговор учеників на кількох професорів. У учеників найдено набиті револьвери. Учеників арештовано.

— **Росийскі студенти** з Петербурга під проводом проф. Поґодіна оглянувши Львів виїхали ві второк до Кракова. Звідтам поїдуть до угорского Градця і Праги, а через Відень і Будапешт поїдуть до столичних міст славяньских на Балкані; вкінци звидять Царгород і Чорним морем на Одесу повернуть до Петербурга.

— **Велика комета.** Дня 7 с. м. мешканці міста Нового Йорку в білий день могли оглядати подвійний хвіст (комети). Одна частина хвоста розтягала ся через північно-всхідну, а друга через полудневу частину неба. Найвиразнійше можна було оглядати явище около години пів до пятої; сама голова комети була невидна, бо находила ся за овидом. Північна половина подвійного хвоста комети спричинила, що звізди тої ночи незвичайно ясно блестїли.

— **Дрібні вісти.** На памятник Шевченка в Київі зібрала до кінця мая с. р. полтавска земска управа 18.161 рублів. — Кваліфікацийні іспити на учителів ґімнастики в середних школах і учительских семинариях відбудуть ся у Львові дня 7 липня с. р. — Ректором львівского університету на рік 1909/10 вибрано проф. дра Станислава Ґломбиньского. — Ювилей 25-лїтного сьвященьства обходив передвчера лат. архієпископ львівский Впреосьв др. Йос. Більчевский. — В закладі для темних при ул. сьв. Софії ч. 13 у Львові відбуде ся в четвер дня 1 липня о год. 10 рано публичний іспит хлопців і дівчат.

— **Незвичайна сила.** В цирку Гамершміда в Чернівцях виступає під сю пору оригінальний та в части натуральний силач (бо сила его більше з природи, як з вправи), що доказує ось яких „чудес“ силових: штабу заліза гне два рази довкола руки; траверзу (від мурів) завдовжки 6 — 7 метрів кладе на плечі й рамена і 30 людий гне ї на нім доти, доки не діткне она майже кінцями землї. Цілу тоту силу напору 30 людий видержує той незвичайний атлет цілком твердо до краю. Силач зве ся Федір Лютов, родом з полудневої України.

— **Конкурс.** Бурса філії Руского Тов. педаґоґічного в Станиславові прийме на рік шкільний 1909/10 питомців ось з якою умовою:

Заряд бурси приймати буде учеників ґімназиї або школи реальної особливо молодших, яких батьки є членами Р. Тов. педаґоґічного. Условини принятя: 1) Батько (опікун) мусить бути членом Руского Тов. педаґоґічного. 2) Прийме ся лише учеників пильних і примірних. 3) Батько (опікун) петента буде точно платити місячну оплату з гори. З огляду на дорожнечу виносить має найнизша оплата 24 К місячно, причім треба зложити одноразовий даток в квоті 12 евентуально 13 К на: інвентар, пранє, ліки, членьску вкладку, взглядно і вписове. До подання о принятє треба залучити: 1) Сьвідоцтво шкільне з послїдного півроку. 2) Заяву, в котрій батько (опікун) з'обовязує ся умовлену квоту точно, з початком місяця, з гори платити і піддає ся підсудности окружного Суду в Станиславові. Кождий питомець мусить мати: 6 пар біля, 2 простирала на сінник і 2 під ковдру, 2 пошевки, 6 хусток до носа, 6 пар скарпеток, 3 ручники, 1 сінник, подушку, ковдру, коц, 2 мундурки, плащ і 2 пари обуви. Подання о принятє належить вносити до Заряду педаґоґічної бурси в Станиславові, ул. Пелеша ч. 11, до дня 10. липня. Для учеників, що здавати мусять вступний іспит по вакациях, буде застережених кілька місць. — Станиславів, 23. червня 1909. — *Лев Гаваньский*, голова. *Мирослав Гаврилів*, секр.

— **Бурі і гради.** Велика злива навістила вчера коло 7-ої години вечером місто Львів і околицю. Злива була так сильна, що в коротків часї потворили ся на улицях правдиві стави, бо каналові отвори замулив пісок і шутер. В кількох місцях шини трамваю електричного так були занесені намулом, що треба було здержати комунікацию. Богато сутеренових мешкань залила вода і наробила великої шкоди. Злива тревала звиж пів години. — В Замарстинові вилляла Полтва і наробула богато шкоди. — Велика буря з хмароломом і градом навістила вчера о годині 4-ій з полудня місто Станиславів. Буря тревала майже годину, а град був величини ліскового оріха. Середна часть міста і деякі улиці опинили ся під водою. Шкоди мають бути дуже великі не лиш в місті, але й в охрестности.

Телеґрами.

Відень 25 червня. Міністер війни дня 14 с. м. звернув ся письменно в імени своїм і обох міністрів оборони краєвої до всіх тих австрийских і угорских міністрів, котрі були покликані до співучасти в военних приготовленях минувшого року з подякою за їх повну пожертвованя працю в тій справі. Так само висказав п. міністер подяку краєвому правительству Хорватиї і Славонії.

Відень 25 червня. Цісар вислав до бар. Феєрварі'ого відручне письмо і надав єму брилянти до кавалерского хреста войскового ордера Мариї Тереси. Вчера відбув ся в цісарскій палаті обід в честь Феєрварого.

Будапешт 25 червня. З кругів сторонництва независимости зачувати, що Кошута покликано на суботу до Цісаря на авдиєнцию.

Прага 25 червня. При доповняючім виборі до парляменту з 5 округа міста Праги вибрано ческого народного социялїста дра Кароля Свігака, Молодочех Функе перепав.

Рим 25 червня. Палата послів приймила 207 голосами против 64 буджет міністерства справ заграничних.

Реджіо ді Калябрія 25 червня. Вчера о годині $2^1/_2$ в ночи дало ся чути сильне землетрясенє. Кілька мурів завалило ся. Люди налякані утїкали.

Надіслане.

Тисяч порад для всіх містить в собі часоп. „Добрі Ради“ що можна получити 10 річн. по 1·50 кор. а всі разом за 10 кор., Ів. Данилевич, Стрілецкий Кут (Буковина).

— **РУСКІ ДИКТАТИ** для народних шкіл і до приватної науки. На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича у Львові. Ціна примірника 70 сотиків. „Диктати“ можна дістати майже у всіх книгарнях у Львові, в книгарнях в Бережанах, Коломиї, Перемишли, Н. Санчи, Станиславові, Тернополи і в Чернівцях, а також у автора, котрий висилає „Диктати“ під опаскою (5 сотиків). Рада шкільна краєва рішила зачислити повисшу книжку до книжок, що надають ся до бібліотек шкільних яко підручник для учителів народних шкіл.

— **Книжки на премії**, польскі і рускі, апробовані Вис. ц. к. краєв. Радою шкільною, молитвеники народні по 50 с., 70 с. і 1 К. Хрестики і медалики та гарні образки доставляє Руске Товариство педаґоґічне у Львові. Замовляйте вчас або: 1) в Руск Товаристві педаґоґічнім, Львів, ул. Сикстуска ч. 47; 2) або в Книгарни Наук. Тов. ім. Шевченка, Львів, ул. Театральна 1. або в склепі „Взаїмної помочи учит. в Коломиї — „Народний Дім“. — Книжки висилає ся лиш за надісланем вперед гроший або за послїплатою.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: $\mathbf{2^{\underline{30}}}$, $5^{\underline{50}}$, 7·25, $\mathbf{8^{\underline{55}}}$, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, $\mathbf{8^{\underline{40}}}$, $9^{\underline{50}}$.
*) З Тарнова.

З Підволочиск: 7·20, 12·00, $\mathbf{2^{\underline{15}}}$, 5·40, $10^{\underline{30}}$.

З Черновець: $\mathbf{12^{\underline{30}}}$, $5^{\underline{45}}$*), 8·05, 10·20*, $\mathbf{2^{\underline{05}}}$, 5·58, $\mathbf{6^{\underline{40}}}$, $9^{\underline{30}}$.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.

Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, $11^{\underline{00}}$.

З Самбора: 8, 9·57, 2, $9^{\underline{00}}$.

З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.

З Яворова: 8·05, 5.

З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 5·15, $10^{\underline{12}}$.

З Вовкова: 8·07*), 1·19, 3·26*), $9^{\underline{39}}$.
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Вовкова: 7·27*), 1·01, 3·07*), $8^{\underline{21}}$.
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, $8^{\underline{20}}$.
„ 1/6 до 30/9 3·27, $9^{\underline{35}}$
„ 1/7 до 30/9 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, $9^{\underline{35}}$.

З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, $9^{\underline{25}}$,
в неділї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 $10\cdot\underline{10}$.

Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 $10^{\underline{15}}$.

З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 $11^{\underline{45}}$.

З Виник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: $\mathbf{12^{\underline{45}}}$, $3^{\underline{50}}$, $\mathbf{8^{\underline{25}}}$, 8·40, $\mathbf{2^{\underline{45}}}$, 3·30*), $6^{\underline{12}}$, **7**, 7·35, $11\cdot\underline{15}$.
*) до Ряшева.

До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, $8^{\underline{00}}$, $11^{\underline{10}}$.

До Черновець: $\mathbf{2^{\underline{50}}}$, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), $6^{\underline{00}}$*), $10\cdot\underline{38}$.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.

До Стрия: 7·30, 1·45, $6^{\underline{55}}$, $11\cdot\underline{25}$.

До Самбора: 6, 9·05, 3·40, $10^{\underline{45}}$.

До Сокаля: 6·14, 11·05, $7^{\underline{10}}$, $11^{\underline{35}}$*)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, $6^{\underline{30}}$.

До Вовкова: 6·45, 2·35.

З „Підзамча“.

До Підволочиск: 6·35, 11, **2·31**, $8^{\underline{29}}$, $11^{\underline{32}}$.

До Вовкова: $5^{\underline{44}}$*), 7·13, 1·30*), 2·52.
*) лиш до Винник.

З „Львів-Личаків“

До Вовкова: 6·03*), 7·32, 1·49*), 3·14.
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, $8^{\underline{34}}$.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, $8^{\underline{34}}$.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9.

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35.
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·37.

До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10·35.

До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.

До Винник що дня $5^{\underline{30}}$.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

Оголошеня.

Книжки на нагороди пильности.

Книжки рускі а також і польскі апробовані Вис. ц. к. Радою шкільною можна замовляти в рускім Товаристві педаґоґічнім улиця Сикстуска ч. 47, в книгарни Науков. Товариства ім. Шевченка у Львові Ринок ч. 10 і в склепі Тов—а Взаімної помочи учительскої в Коломиї (Народ. Дім) і у всїх книгарнях в краю.

I. Образкові книжочки для дітий.

Дітвора, опр. 1 К.
Зьвірята домашні, опр. 80 с.
Приятелї дітий, опр. 1·20 К.
Ах, яке хороше, опр. 2 К.
Для розривки, опр. 1·20 К.
Око в око 1 К.
Крізь трав килими 1 К.
З Царства зьвірів, опр. 1·50 К.
Літною порою, опр. 150 К.
Діточі вигадки опр. 1·50 К.
Від весни до весни, опр. 2 К.
Веселий сьвіт 60 с.
Дикі зьвірята в образках і віршах, 60 с.
Книжочка Стефунї 60 с.
Мамин дарунок 60 с.
Приятелї чоловіка 60 с.
Татів дарунок 60 с.

II. Ілюстровані байки та оповіданя.

Казки народні, ч. I. і II. бр. по 50 с., опр. 70 с.
Казки народні, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Мірон: Пригоди Дон Кіхота, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Казки братів Ґрімів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. бр 40 с., опр. 60 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. II. бр. 55 с., опр, 80 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Ґете-Франко: Лис Микита, трете нове виданє бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Робінзон великий ілюстр., бр. 1·80 К, опр. 2·20 К.
Житє і слава Тараса Шевченка, образок сценічний, бр. 30 с.
Калитовский: Подорож сьв. Николая, драматична гра, бр. 20 с.
Ілля Кокоруда: Спомини з Атен з ілюст. бр. 1·80 К, опр. 2·10 К.
Свен Гедін: Крізь пустинї Азиї. ч. I. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустинї Азиї ч. II. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Генін: Крізь пустинї Азиї, ч. III. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустинї Азиї, ч. IV. бр. 2 К, опр. 2·30 К.
Билина про Ілию Муромця і его славні подвиги, бр. 16 с.

III. Книжки для шкільної молодіжи і для народу.

Молитвенник народний, нове розширене виданє по 50, 70 с. і 1 К.
Китиця желань, нове розширене виданє, бр. 40 с., опр. 60 с.
Т. Шевченко: Кобзар для дітий, (друге попр. виданє) бр. 30 с.
Гордієнко: Картагинцї і Римляне, бр. 40 с., опр. 60 с.
Мальота: Без родини, нове виданє, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Днїпрова Чайка, Коза Дереза (діточа оперетка) 1 К.
Др. О. Макарушка: Короткий огляд руско-україньского письменства від XI.—XVIII. столїтя, бр. 40 с., опр. 60 с.
Тарас Шевченко: Кобзар, бр. 2 К, опр. 2·50 К, опр. в пол. 2·70 К.
Др. Ів. Франко: Коли ще зьвірі говорили, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
В. Лебедова: Малі герої, бр. 50 с., опр. 70 с.
Ів. Спілка: На чужинї, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Катренко: Оповіданя, бр. 40 с., опр. 60 с.
Василь В—р: Подорож до краю ліліпутів, бр. 50 с., опр. 70 сот.
А. Кримский: Переклади, бр. 40 с., опр. 60 с.
Образки з історії України-Руси, бр. 50 сот.
Стефан Пятка: На прічках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Марта Борецка, трете виданє, бр. 50 с., опр. 70 сот.
Гр. А. Толстой: Казки, бр. 40 с, опр. 60 с.
О. Козиський: Поеми, бр. 30 с., опр. 50 с.
М. Вовчок: Інститутка, бр. 40 с., опр. 60 с.
Дивні пригоди Комаха Санґвіна, бр. 48 сот.
Малий сьпіваник, бр. 20 с., опр. 34 с.
Клявдия Лукашевич: Серед цьвітів, ком. в 2. діях, бр. 14 с., опр. 30 с.
Е. Ярошиньска: Друга книжечка для малих дівчат, бр. 20 с., опр. 40 с.
Шекспір в повістках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Королевский: Дві могилї, бр. 18 с., опр. 32 с.
Анґлїйскі казки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Е. Ярошиньска: Повістки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Віра Лебедова: Мами, бр. 20 с.
Др. І. Франко: Абу Казимові капцї, бр. 60 с., опр. 90 с.
Збиточник Ґумфрі (з анґлїйского), бр. 70 сот., опр. 1 К.
Робінзон великий, бр. 1·50 К, опр. 1·80 К.
А. Глїбів: Байки, бр. 10 с.
Істория куска хлїба (з француского), бр. 50 с., опр. 70 с.
Збірка оповідань, бр. 40 с., опр. 60 с.
Кіплїнґ: В Джунґлях, бр. 1 К, опр. 1·30 К.
К. Гриневичева: Леґенди і оповіданя, бр. 30 сот., опр. 50 с.
І. Б. Двоножний зьвір, бр. 40 с., опр. 60 сот.
За Амічісом, переклав В. Шухевич: Записки школяря, бр. 40 с., опр. 70 с.
Джонатан Свіфт: Подорож Ґулївера до краю великанів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Е. Ярошиньска: Заповіт (збірка оповідань), бр. 30 с., опр. 50 сот.
Уличник (з француского, перекл. А. Крушельницкий), бр. 1·10 К, опр. 1·40 К.
В. Чайченко: Олеся, бр. 10 с.
О. Федькович: Вибір поезий, додаток до ч. 24. „Дзвінка".
„Дзвінок", брошуровані річники по 4 К.
„Дзвінок" „ „ з р. 1906 і 1907 по 6 К.
Японьскі казки, бр. 30 с.
Сору Кру, бр. 30 с., опр. 50 с.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Пашкеда. (Телефона ч. 527).